

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra asijských studií

BAKALÁŘSKÁ DIPLOMOVÁ PRÁCE

**Prototyp Učebnice korejské konverzace (lekce 1–10)**

The Textbook of Korean Conversation: a Prototype (Unit 1–10)

OLOMOUC 2020 Denisa Poláčková

**vedoucí diplomové práce: Doc. Mgr. David Uher, PhD.**

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a uvedla veškeré použité prameny a literaturu.

V Olomouci dne \_\_. \_\_. 2020

Podpis:

## **Abstrakt**

<b>Název práce:</b>	Prototyp učebnice korejské konverzace (lekce 1-10)
<b>Autor:</b>	Denisa Poláčková
<b>Vedoucí práce:</b>	Doc. Mgr. David Uher, PhD.
<b>Počet stran a znaků:</b>	57 stran, 63 096 znaků
<b>Počet použitých zdrojů:</b>	18
<b>Počet příloh:</b>	-
<b>Klíčová slova:</b>	korejština, učebnice, začátečník, konverzace

Díky tomu, že korejština u nás v posledních letech zaznamenává nejen mezi studenty cizích jazyků velkou popularitu, je poptávka po studijních materiálech vysoká. Na českém knižním trhu ale bohužel není dostatek učebnic korejštiny, které by bylo možno pro studium využít. Existující příručky jsou pro člověka bez znalosti základů lingvistiky či korejské abecedy ke studiu velice náročné nebo těžko přístupné. Proto bych svou bakalářskou práci chtěla zaměřit na zpracování prototypu učebnice, jež využijí zejména začátečníci. Předlohou mi bude kniha určená ke studiu čínské konverzace a čínská příručka korejské konverzace. Bude se především věnovat nácviku výslovnosti základních fonémů, slabik a celých slov a konstrukci jednoduchých vět. Také bude sloužit jako solidní pomůcka při samostudiu nebo jako příručka umožňující rychle se dorozumět v běžných situacích při komunikaci na cestách do Jižní Koreje. Obsahem bude deset kapitol, ve kterých budou uspořádány tematicky odlišné dialogy, tabulky se slovní zásobou a pět krátkých praktických cvičení pro procvičení lekce. Důraz bude kladen především na aktivní praktickou komunikaci a orientaci v mluveném textu.

## **Abstract**

<b>Title:</b>	The Textbook of Korean Conversation: A Prototype (Unit 1-10)
<b>Author:</b>	Denisa Poláčková
<b>Supervisor:</b>	Doc. Mgr. David Uher, PhD.
<b>Number of pages and characters:</b>	57 pages, 63 096 characters
<b>Number of used sources:</b>	18
<b>Number of appendices:</b>	-
<b>Keywords:</b>	Korean language, textbook, beginner, conversation

Due to the fact that Korean language has become very popular among Czech students of foreign languages in recent years, the demand for study materials is high. Unfortunately, there are not enough Korean textbooks on the Czech book market to study from. Existing handbooks are very difficult or difficult to access for people without the knowledge of the basics of linguistics or the Korean alphabet. Therefore, I would like to focus my bachelor thesis on the elaboration of a prototype textbook designed specifically for beginners. As a model I chose a book for Chinese conversation and a Chinese textbook for Korean conversation. The textbook will be devoted to the practice of pronunciation of basic phonemes, syllables and whole words and construction of simple sentences. It will also serve as a solid aid in self-study or as a handbook which can be easily used to communicate in common situations when traveling to South Korea. The content will include ten chapters with thematically different dialogues, vocabulary charts and five short practical exercises for practicing. The emphasis will be placed on active practical communication and orientation in spoken text.

Děkuji vedoucímu práce docentu Davidu Uherovi za podněty a připomínky při vypracování práce. Dále děkuji doktorce Blance Ferklové za cenné rady ke korejské transkripci. Velké dík také patří rodině, spolužákům a kamarádům za podporu.

# OBSAH

<b>OBSAH</b> .....	<b>6</b>
<b>EDIČNÍ POZNÁMKA</b> .....	<b>7</b>
<b>ÚVOD</b> .....	<b>8</b>
<b>1 TEORIE UČEBNICE</b> .....	<b>9</b>
1.1 Úloha učebnice .....	9
1.2 Představení učebnice .....	10
1.3 Korejská hlásková abeceda .....	13
<b>2 PRAKTICKÁ ČÁST – PROTOTYP UČEBNICE</b> .....	<b>15</b>
2.1 Kapitola – „Dobrý den!“ .....	15
2.2 Kapitola – „Co je to?“ .....	17
2.3 Kapitola – „Kde to je?“ .....	20
2.4 Kapitola – „Jsi zaneprázdněn?“ .....	23
2.5 Kapitola – „Kolik to stojí?“ .....	26
2.6 Kapitola – „Líbí se?“ .....	29
2.7 Kapitola – „V restauraci“ .....	32
2.8 Kapitola – „V pořádku?“ .....	35
2.9 Kapitola – „V samoobsluze“ .....	38
2.10 Kapitola – „Máš čas?“ .....	41
<b>3 ANALÝZA</b> .....	<b>44</b>
3.1 Analýza 1. lekce .....	44
3.2 Analýza 2. lekce .....	45
3.3 Analýza 3. lekce .....	47
3.4 Analýza 4. lekce .....	47
3.5 Analýza 5. lekce .....	48
3.6 Analýza 6. lekce .....	49
3.7 Analýza 7. lekce .....	49
3.8 Analýza 8. lekce .....	50
3.9 Analýza 9. lekce .....	50
3.10 Analýza 10. lekce .....	51
<b>4 ZÁVĚR</b> .....	<b>53</b>
<b>5 RESUMÉ</b> .....	<b>55</b>
<b>6 SEZNAM LITERATURY</b> .....	<b>56</b>

## EDIČNÍ POZNÁMKA

Ve své práci používám českou vědeckou transkripci. V textu je přepis vkládán do hranatých závorek a je vždy vyznačen kurzívou. Některá slova nejsou zcela podle pravidel a upravuji je tak, jak přesněji odpovídají výslovnosti. Pro představu, místo přepisu [si] uvádím [ši].

V některých případech se může v hranaté závorce objevit i písmeno v kulaté závorce, které se vyslovuje „oslabeně“. Například ve slově [kwenčchan(h)ajo] se „h“ nebude číst výrazně, jak jsme zvyklí, ale pouze zvuk naznačíme.

U dalších jazyků, pokud se vyskytnou, jsem použila mezinárodní fonetickou abecedu IPA.

# ÚVOD

Vlivem rostoucí popularity korejského jazyka u nás je poptávka po studijních materiálech vysoká, avšak český knižní trh bohužel zatím nedokáže nabídnout dostatek kvalitních učebnic korejštiny v českém jazyce. Proto je cílem této práce vytvořit konverzační učebnici pro začátečníky, kteří by se bez jakýchkoliv znalostí korejské abecedy dokázali naučit krátce komunikovat v korejském jazyce, a přitom měli dostupné české instrukce. Účelem tohoto prototypu je seznámit studenta se slovní zásobou a častými frázemi užívanými v různých situacích a nacvičit si je tak, aby dokázal obratem reagovat.

V úvodní kapitole, která se skládá ze tří podkapitol, se zaměřím na učebnici jako takovou. V první podkapitole popisují stručnou historii učebnice, jakou má úlohu a jaké musí obsahovat náležitosti. Druhá podkapitola se zaměřuje na navrhovaný prototyp, jeho funkci a cíl, předlohy, a také popis obsahu a rozložení.

Druhá část práce je věnována praktickému úseku. Zobrazuje deset výukových lekcí, ve kterých se nachází nejen konverzační dialogy, ale i 5 cvičení s tabulkou pro rozšíření slovní zásoby. Materiál je doplněn poznámkami pod čarou, ve kterých upřesňují korejské fráze, gramatiku nebo vysvětlují kulturní rozdíly.

Poslední třetí část zahrnuje analýzu jednotlivých lekcí a jejich tvorby. Zde se zaměřuji na podrobný popis vytváření lekcí, problematiku, na kterou jsem během práce narazila, změny v textu nebo doplnění gramatických jevů.



# 1 TEORIE UČEBNICE

Učebnice patří k nejstarším produktům lidské kultury a používaly se dávno před vynálezem knihtisku. První učebnicové texty byly objeveny v archeologických nálezech po národech starověké Asýrie, Babylonu, Egypta a Číny, kde byly vyryty klínovým písmem do hliněných destiček nebo psány na pergamenové svitky. Učebnice se podle některých zdrojů zřejmě používaly i v antickém Řecku a Římě v tehdejších školách. Masový rozvoj u nás nastal až v 15. století při vynálezu knihtisku. Nelze opomenout jednoho ze zakladatelů teorie a tvorby moderních školních učebnic – Jana Amose Komenského, jenž ve své nejproslulejší knize zabývající se didaktikou – „Velká didaktika“ zformuloval požadavky na vlastnosti textu učebnic, které zůstávají na dále aktuální.<sup>1</sup>

## 1.1 Úloha učebnice

Jelikož učebnice ovlivňují vzdělání ve všech školách a na všech stupních vzdělávání, můžeme s jistotou říct, že představují základní učební pomůcky, o které se učitelé opírají při výběru učiva i při volbě vhodných výukových metod. Výzkumy ukazují, jaký neméně významný vliv má srozumitelnost různých textů na výsledky učení studentů, mezi kterými jsou často velké rozdíly ve schopnosti učit se z učebního textu.

Při vytváření prototypu je nutno shromáždit velké množství materiálů, jako jsou vybrané učivo, úlohy k procvičení látky, ilustrace apod. Z nich se musí vybrat odpovídající množství materiálu ke stanoveným cílům vzdělávání příruček pro začátečníky. Důležité je také zacílit důležité aspekty knihy – obsah a prezentaci učiva, motivační charakteristiky učebnice, přístupnost a srozumitelnost textu atd. Mezi nejdůležitější požadavky, které jsou kladeny na učebnici patří odborné, psychologické, metodické, didaktické, logické, lingvistické, estetické a například i hygienické požadavky. Na tvorbě by se mělo podílet ve spolupráci několik odborníků, jako jsou oborový didaktik, učitel, pedagogický psycholog, odborník na tvorbu textu, ilustrátor a mnoho asistentů.<sup>2</sup>

---

<sup>1</sup> PRŮCHA, Jan. *Moderní pedagogika: [věda o edukačních procesech 1997: Portál s. 270*

<sup>2</sup> MAŇÁK, Josef, KNECHT, Petr, ed. *Hodnocení učebnic*. Brno: Paido,

## 1.2 Představení učebnice

Základní a klíčovou funkcí pro učební text je úloha motivovat k učení. Znamená to, že pokud učebnice nezaujme a bude studentům připadat nudná, nebude z jejich strany ochota se z ní nadále učit. Proto jsem se snažila udělat nejen zajímavé konverzační rozhovory, ale i doplnit lekce o kulturní zajímavosti k použitým situacím, pro českého čtenáře neobvyklým frázím nebo slovíčkům majícím korejský původ.

Cílem této bakalářské práce je vytvořit zjednodušený český studijní materiál korejského jazyka, který pro čtenáře bez znalosti základů lingvistiky či korejské abecedy ke studiu nebude příliš náročný a bude snadno přístupný. Učebnice je určena výhradně studentům na úrovni začátečníka bez jakýchkoliv znalostí korejského jazyka. Dialogy jsou proto vedené v české vědecké transkripci pro efektivnější průběh výuky.

Před začátkem výuky doporučuji užívat tuto učebnici jako doplnění ke klasickému studiu gramatiky z jiné učebnice. Určité gramatické jevy typické pro hovorový jazyk se zde probírají z hlediska jejich komunikativní funkce, tj. ve vztahu k dané a situaci tematicke lekce.<sup>3</sup> Nevylučuje to však fakt, že některé úkazy krátce popíši podrobněji v poznámce pod čarou z důvodu bližšího porozumění textu, ale u mnohých jeví je potřeba bližšího vysvětlení.

Předlohou, díky které jsem tento prototyp mohla vytvořit, mi byla učebnice od autorů Uher, Vykoukal a Xuemin s názvem „Učebnice čínské konverzace“.<sup>4</sup> Inspirovala jsem se především způsobem rozložení dialogů, kde se, stejně jako ve zmíněné knize, fráze rozdělují na písmena A a B, kde každé písmeno zastupuje jinou osobu. Také mi pomohla k vytvoření praktických cvičení, kde jsem do své práce mimo původních „obměňte“ a „tvořte otázky“ vložila cvičení „doplňte“, „reagujte“ a „přeložte“. Autoři knihy však mají díky vložené červené fólii správné odpovědi napsány vedle cvičebního textu, což jsem já bez barevného tisku bakalářské práce nemohla učinit.

---

<sup>3</sup> KOLLMANNOVÁ, et. al. *New ways to spoken English: učebnice pro vyučování anglické konverzace na jazykových školách*. Praha: SPN, 1990

<sup>4</sup> UHER, David, et al. *Učebnice čínské konverzace*. Praha: Leda, 2007.

Texty pak vychází z čínské učebnice „Naučte se korejsky bez učitele“ od Zheng Zheng De<sup>5</sup>, ze které jsem prvních deset lekcí převzala a upravila tak, jak je to napsané a rozebrané v analytické části práce.

Jak to bývá u učebnic či příruček zvykem, každá lekce je rozdělena tematicky. Na začátku jednotlivých kapitol, s výjimkou té první, je nachystané krátké procvičení v korejštině z předešlých lekcí. Slouží to nejen pro zopakování předešlého učiva a slovní zásoby, ale také pro zkoncentrování mysli pro studium nového učiva. Zmíněné jednoduché cvičení lze rovněž cíleně použít pro zavedení a nácvik nového tématu lekce,<sup>6</sup> které je blíže popsáno v následujícím úvodu.

Po úvodu ve většině případech proběhnou krátké dialogy doplněné poznámkami pod čarou. Zde se vyskytují podrobněji vysvětlené významy neznámých slov, nebo je krátce vysvětlena použitá gramatika. Pod dialogy je umístěná tabulka doplňující slovní zásoby dané lekce. Vždy je nejdříve zobrazen přepis, a následně překlad slovíčka. Tato tabulka slouží nejen pro rozšíření slovní zásoby, ale je i velice podstatná pro následující cvičení, kde se s těmito slovíčky pracuje.

Po zmíněných tabulkách následují praktická komunikační cvičení skládající se z 5 částí: **pravda/npravda, doplňte, reagujte, přeložte a procvičte s partnerem**. Jak bylo řečeno výše, první kapitola je z tohoto vyjmuta z důvodu nedostatku gramatiky na procvičování, a proto má pouze 3 části.

### **Pravda/Npravda**

Cvičení obsahuje dva krátké dialogy, z nichž každý je rozlišen pod písmenem A a B. Čtenář musí posoudit, zda je odpověď v každém z dialogů správně či ne. Nejde o to určit jednu pravdivou a jednu nepravdivou variantu. Správné můžou být obě dvě nebo ani jedna. Důvodem je, aby čtenář nemohl po pár lekcích v tomto typu cvičení najít určitý pravidelný vzorec a řešil by jej jen pomocí zautomatizovaného mechanismu bez vlastní snahy přemýšlet. Účelem cvičení je ověřit, zda student správně pochopil reakce na užitě korejské fráze.

---

<sup>5</sup> Název jsem sama přeložila, originální název se proto může lišit.

<sup>6</sup> JANÍKOVÁ, Věra. *Výuka cizích jazyků*. Praha: Grada, 2011.

## **Doplňte**

Cvičení **Doplňte** se skládá ze tří dialogů označených písmeny A, B a C, ve kterých jsou vynechaná slova. Úkolem studenta je doplnit tato prázdná políčka o slovní zásobu vypsanou v českém jazyce v závorce pod názvem cvičení. Slovíčka však jdou ve většině případech nahradit jinými (týká se to spíše substantiv, posesiv nebo verb), a proto se lze vždy ke cvičení vrátit a procvičit ho s dalšími alternativami.

## **Reagujte**

Po doplňující části prototypu následují 4 věty, které mají za úkol vyzkoušet reakci studenta. Fráze, na které se dá odpovědět vícero způsoby díky např. záměně substantiva, jsou vytvořeny tak, aby se základ odpovědi držel nastudovaných textů z předešlé strany.

## **Přeložte**

Obsahuje dva sloupce označené A a B, pod kterými se nachází pět vět k přeložení. Sloupce se liší tím, že se pod písmenem A se nachází fráze psané v českém jazyce a pod písmenem B v korejském jazyce. Pokud by se čtenář chtěl hlouběji procvičit v použití procvičovaných výrazů, může si vytvořit na bázi těchto vět svůj vlastní dialog.

## **Procvičte s partnerem**

Cvičení probíhá ve většině případech jako „role-play“. Každý z partnerů zastane roli specifickou pro danou lekci a spolu ji podobně jako u příkladového dialogu sehrají. Příklad slouží jako vodítko, jakým směrem by se konverzace mohla ubírat. Pro plné využití potenciálu cvičení doporučuji navázat i na témata, slovní zásobu a gramatické jevy z předešlých kapitol a nedržet se pouze základní ukázky.

### 1.3 Korejská hlásková abeceda

Autoři korejského písma vytvořili hláskovou abecedu zvanou *hangül*. Dnes se z původního dekretu krále Sedžonga, který písmo zavedl do užívání roku 1446, místo 28. písmen používá 24 grafémů, z nichž slouží 10 grafémů pro samohlásky a 14 pro souhlásky.

Souhlásky:

k, t, p, č, m, n, ng, s, čch, kch, tch, pch, h

Samohlásky:

a, ja, ō, jō, o, jo, u, ju, ü, i

Souhlásky k, t, p, č jsou neznělé. Neboť opozice znělost – neznělost v korejském jazyce v rovině fonémů neexistuje a tím pádem pro párové znělé souhlásky zvláštní písmena nemá, v českém přepise se problém vyřešil změnou těchto čtyř souhlásek na znělé: g, d, b, dž.

Dále se k těmto zmíněným grafémům přidaly tzv. souhlásky aspirované – kch, tch, pch, čch.

U zmíněného dekretu vznikly za pomoci přidání [i] k některým písmenům složené grafémy odvozené skládáním, a tím vznikla řada dalších písmen pro samohlásky:

- ä spojení a + i
- e spojení ō + i
- ö spojení o + i – čte se přibližně jako české we
- ü spojení u + i – čte se přibližně jako české wi
- üi spojení ü + i

Velice podobně vznikly digrafy další kombinací grafémů pro dvojhlásky:

wa	spojení o + a
wŏ	spojení u + ō
wä	spojení o + ä
we	spojení u + e

Dále vzniká řada digrafů pro tzv. intenzivní souhlásky zdvojením některých základních grafémů:

kk	spojení k + k
tt	spojení t + t
pp	spojení p + p
ss	spojení s + s
čč	spojení č + č

Na závěr zmíním digrafy vyskytující se na konci slabiky, tj. v pozici slabičné finály, což jsou spřežky vytvořené ze dvou odlišných souhláskových grafémů:

ks	spojení k + s
lk	spojení l + k
nč	spojení n + č
nh	spojení n + h
ls	spojení l + s
ltch	spojení l + tch
lh	spojení l + h
lp	spojení l + p
lm	spojení l + m
ps	spojení p + s
lpch	spojení l + pch <sup>7</sup>

---

<sup>7</sup> Informace celé kapitoly „transkripce“ jsem čerpala ze zdroje:  
PUCEK, Vladimír. *Gramatika korejského jazyka*, 2005: Karolinum, str. 16,17

## 2 PRAKTICKÁ ČÁST – PROTOTYP UČEBNICE

### 2.1 Kapitola – „Dobry den!“

[*če il kwa*]

**1. Lekce**

[*annjõnghasejo*]

**Dobry den!**

Úvod: Tato lekce se zabývá pozdravením a rozloučením se při různých příležitostech.

[*tãhwa*]

**Konverzace**

A [*annjõng*]

Ahoj!<sup>8</sup>

B [*annjõng*]

Ahoj!

A [*annjõnghasejo*]

Dobry den!<sup>9</sup>

B [*annjõnghasejo*]

Dobry den!

A [*annjõngghi kasejo*]

Nashledanou!<sup>10</sup>

B [*annjõngghi kjesejo*]

Nashledanou!<sup>11</sup>

A [*tto mannaajo*]

Ahoj.<sup>12</sup>

B [*tto bwajo*]

Ahoj.<sup>13</sup>

---

<sup>8</sup> V korejštině existují tři kategorie, které se dělí podle jejich prototypického použití: formální (zdvořilostní), neformální a výše zdvořilostní. Pozdrav [*annjõng*] se řadí do neformální kategorie. Neformální kategorie se používá při oslovování blízkých či důvěrných osob s podobným nebo nižším věkem jako jsou například děti. (BROWN et. al. The Handbook of Korean Linguistics 2015: str. 304)

<sup>9</sup> Tento pozdrav se řadí do kategorie formální, který se obecně používá při oslovování cizinců, nedůvěrných osob a nadřízených. Jen pro doplnění, vyšší zdvořilostní styl je používán vzájemně mezi dospělými středního věku nebo staršími k mladším lidem. (BROWN et. al. 2015: str. 304)

<sup>10</sup> Doslovný překlad (dále jen jako dosl.) Jděte dobře – použije se v případě, kdy se mluvčí loučí, ale zůstává v místnosti.

<sup>11</sup> Dosl. Zůstaňte dobře – použije se v případě, kdy se mluvčí loučí a odchází.

<sup>12</sup> Dosl. Na shledanou.

<sup>13</sup> Dosl. Na viděnou.

**Pravdivé/Npravdivé:**

1. A. [*annjǒngghi kasejo*]  
B. [*annjǒngghi kasejo*]
2. A. [*annjǒng*]  
B. [*tto mannajo*]

**Reagujte:**

1. [*annjǒng*]
2. [*tto mannajo*]
3. [*annjǒnghasejo*]
4. [*annjǒngghi kjesejo*]

**Procvičte s partnerem ve dvojici:**

1. Pozdravte se (jeden je jako starší osoba, druhý jako student)
2. Rozlučte se (představte si, že jeden z Vás je starší osoba a druhý student)
3. Pozdravte se (představte si, že jste ve stejné věkové kategorii)
4. Rozlučte se (představte si, že jste ve stejné věkové kategorii)



## 2.2 Kapitola – „Co je to?“

Procvičení minulé lekce: Sedněte si s partnerem a procvičte si pozdravy formálně i neformálně.

[ <i>č<i>e</i> i kwa</i> ]	<b>2. Lekce</b>
[ <i>i kōši muōšimnikka?</i> ]	<b>Co je to?</b>

Úvod: V této lekci se naučíte sestavit formální větu v tázacím a oznamovacím způsobu. Dále se tato lekce zaměřuje na gramatiku „tohle“ a „támhle“.

[ <i>tāhwa</i> ]	<b>Konverzace</b>
------------------	-------------------

- |   |   |
|---|---|
| A [ <i>i kōši mwōjejo?</i> ] <sup>14</sup>                              | Co je tohle (za věc)?                           |
| B [ <i>i kōši kongčchäk i(j)ejo.</i> ] <sup>15</sup>                    | To je sešit.                                    |
| A [ <i>čō kōši mwōjejo?</i> ] <sup>16</sup>                             | Co je tamta věc?                                |
| B [ <i>čō kōši sakwa jejo.</i> ]  | Ta věc je jablko.                               |
| A [ <i>i kōši kongčchäk i(j)ejo?</i> ]                                  | Je tohle sešit?                                 |
| B [ <i>anio. i kōši čchäk i(j)ejo.</i> ]                                | Ne, to je kniha.                                |
| A [ <i>kü kōši čido jejo?</i> ] <sup>17</sup>                           | Je támhle ta věc mapa?                          |
| B [ <i>anio. i kōši čido anijejo.</i><br><i>i kōši kürim i(j)ejo.</i> ] | Ne, tato věc není mapa.<br>Tato věc je obrázek. |

---

<sup>14</sup> [*i kōt*] - se používá k označení věci poblíž mluvčího (Active Korean, Moonjinmedia, 2006: str. 65)

<sup>15</sup> [*i/ka*] – přidává se k podstatnému jménu jako indikace podmětu věty. Zatímco [*i*] se připojí k přídavným jménům se souhláskou jako poslední písmeno, [*ka*] se připojí k přídavným jménům, ve kterých je poslední písmeno samohláska. (Active Korean, Moonjinmedia, 2006: str. 79)

<sup>16</sup> [*čō kōt*] - se používá k označení věci, která je daleko, jak od mluvčího, tak od posluchače. (Active Korean, Moonjinmedia, 2006: str. 65)

<sup>17</sup> [*kü kōt*] - se používá k označení věci blízko posluchače, ale dál od mluvčího. (Active Korean, Moonjinmedia, 2006: str. 65)

## Slovíčka

[*hangugo čchäk*] - kniha korejštiny; [*usan*] - deštník; [*bolpchen*] - pero;  
[*hjudädžon(h)wa*] - mobilní telefon; [*kchamera*] - kamera; [*kabang*] - taška; [*čchima*]  
- sukně; [*jöngpčil*] - tužka; [*modža*] - čepice; [*tambä*] - cigarety; [*šigje*] - hodinky;  
[*ton*] - peníze; [*padži*] - kalhoty; [*kudu*] - střevíce; [*kimčchi*] - kimchi<sup>18</sup>

### Pravdivé/Npravdivé:

1. A. [*kü kōši čido jejo.*]  
B. [*anio, čō kōši sakwa jejo.*]
2. A. [*i kōši mwōjejo?*]  
B. [*kü kōs-iin kabang imnida.*]

### Doplňte [i] [kü] [čō]:

(kniha; sešit; guma; pero; batoh; obraz; tabule)

1. A. [*čō kōši mwōjejo?*]  
B. [... *kōši ... i(j)ejo.*]
2. A. [*i kōši ... i(j)ejo?*]  
B. [*anio. ... kōši čchäk i(j)ejo.*]
3. A. [*kü kōši ... i(j)ejo?*]  
B. [*anio. ... kōši ... i/ka anijejo. ... kōši ... i(j)ejo.*]

### Reagujte:

1. [*čō kōši mwōjejo?*]
2. [*kü kōši šigje jejo?*]
3. [*i kōši tambä jejo?*]
4. [*i kōši čchäk i(j)ejo?*]  
[*anio, ...*]

<sup>18</sup> Kimchi je tradiční kvašený zeleninový salát. (JANOŠ, Jiří: *Dokonale utajená Korea* 1997: Libri, 124)

**Přeložte:**

**A**

1. Dobrý den.
2. Co je tahle věc?
3. Na viděnou.
4. Je tamta věc taška?
5. Ne támhleto není deštník. To je sešit.

**B**

1. [*i kōši kūrīm i(j)ejo.*]
2. [*tto mannaĵo*]
3. [*čō kōši mwōĵejo?*]
4. [*anio. i kōši čchima anijeĵo.*]
5. [*annjōngĥi kjeseĵo*]

**Procvičte s partnerem ve dvojici:**

- zeptejte se partnera na název věci za používání gramatiky [*i*] [*kü*] [*čō*]

Ve cvičení použijte co nejvíce probrané slovní zásoby.

**Příklad:**

A. [*i kōši mwōĵejo?*]

B. [*kü kōši čchäk i(j)ejo.*]

## 2.3 Kapitola – „Kde to je?“

Procvičení minulé lekce: Pozdravte se s partnerem a procvičte spolu gramatiku [i] [kü] [čö].

[če sam kwa]

**3. Lekce**

[ödi issöjo]

**Kde to je?**

Úvod: V této lekci se naučíte fráze, které Vám pomohou zeptat se na cestu.

[tähwa]

**Konverzace**

A [šilljehamnida]

Promiňte

[hwadžangšili ödie issöjo?]<sup>19</sup>

Kde je toaleta?

B [čögi issöjo.]

Támhle je.

A [kamsahamnida.]

Děkuji.

B [čchönmanejo.]

Nemáte zač.

[čamši hu]

[o chvílku později]

A [a, Pchüradža hotcheli ödie issöjo?]

Kde je Plaza hotel?

B [čödo, čal mollajo.]<sup>20</sup>

To bohužel nevím.

A [küriko, kičchajöki ödie issöjo?]<sup>21</sup>

A kde je vlakové nádraží?

B [wenččöküiro kasejo.]<sup>22</sup>

Zahněte hned doleva.

[kičchajökün ot kage jöpche issöjo.]

Nádraží je hned vedle obchodu

s oblečením.

A [komawöjo]<sup>23</sup>

Děkuji.

B [čchönmanejo.]

Nemáte zač

<sup>19</sup> [-e] používá statické umístění místa, kde se právě lokace nebo objekt nachází [-e issöjo]. Označuje i cíl nebo destinaci za použití pohybových sloves jako jsou například „jít“ nebo „přijít“. (Lesson: Grammar 4. -e versus -esö. <https://learn-korean.livejournal.com/246326.html>)

<sup>20</sup> [čödo] – Dosl. Já také.

<sup>21</sup> [-küriko-] se používá ke spojení dvou vět. (Active Korean, Moonjinmedia, 2006: str. 80)

<sup>22</sup> [-ro] nebo [-üro] se umísťuje hned za podstatné jméno indikující místo a označuje směr k této lokalitě. Vždy pak následuje sloveso [kada] – jít, nebo [oda] – přijít. (Active Korean, Moonjinmedia, 2006: str. 119)

<sup>23</sup> Sloveso [kamsahada] a přídavné jméno [komabda] jsou slova znamenající “Děkuji”. [kamsahamnida] je sinokorejské a užívá se spíše formálně, [komawöjo] je čistě korejské.

## Slovíčka

[*pjönwön*] - nemocnice; [*konwön*] – park; [*hakkjo*] – škola; [*šidžang*] –tržiště;  
[*san*] – hora; [*šikdang*] – restaurace; [čip] – dům; [*pchiši bang*] – internetová  
kavárna<sup>24</sup>; [*ünhäng*] – banka; [*pchjönüidžöm*] – večerka<sup>25</sup>; [*tosögwan*] – knihovna;  
[čučhadžang] – parkoviště; [*kjöngčchalsö*] – policejní stanice; [wi] – na/nad; [dwi] –  
za; [arä] – pod; [jöp] – vedle; [*orünččok*] – pravá; [*wenččok*] – levá; [*apch*] – před;  
[an] - v

### Pravdivé/Neppravdivé:

1. A. [čal mollajo.]  
B. [čchönmanejo.]
2. A. [*pjönwöni ödie issöjo?*]  
B. [*kamsahamnida.*]

### Doplňte:

(vedle; vpravo; támhle; market; děkuji; sešit; před;)

1. A. [...üro kasejo.]  
B. [...]
2. A. [... i/ka ödie issöjo?]  
B. [... konwön ...-e issöjo.]
3. A. [*tosögwanün ... issöjo?*]  
B. [*anio. tosögwanün ...e öbsojo. Tosögwanün ... isojo.*]

### Reagujte:

1. [*hotcheli ödie issöjo?*]
2. [*kičchajökün šidžang jöpche issöjo.*]
3. [čödo, čal mollajo.]
4. [*pchjönüidžömi orünččoke issöjo?*]  
[anio, ...]

<sup>24</sup> Jelikož Korejská republika patří mezi země s nejvyšším užíváním internetu na světě, mají zařízené po celé zemi tyto internetové kavárny či místnosti s počítači k využití. (RICHMOND et. al. *Korea* 2014: Svojtka & Co., str. 388)

<sup>25</sup> Tyto „večerky“ jsou v této zemi velice oblíbené. Mají otevřeno 24 hodin denně a najdete je skoro na každém rohu zejména pod názvy „7-Eleven“, „GS25“ nebo „CU“.

**Přeložte:**

**A**

1. Táhle je.
2. Promiňte, kde najdu vlakové nádraží?
3. Jděte doleva.
4. Ne hotel není vedle knihovny.
5. To bohužel nevím.

**B**

1. [*čal mollajo.*]
2. [*pchjönüidžömün čip jöpche issöjo.*]
3. [*anio. tosögwaniin dwie öbsöjo*]
4. [*čchönmanejo.*]
5. [*orünččoküiro kasejo.*]

**Procvičte s partnerem ve dvojici:**

- zeptejte se partnera na směr.

Ve cvičení použijte co nejvíce probrané slovní zásoby a gramatických jevů.

**Příklad:**

- A. [*kičchajöki ödie issöjo?*]
- B. [*kičchajökün ot kage jöpche issöjo.*]
- A. [*küiriko, kjöngčchalsödo ot kage jöpche issöjo?*]
- B. [*anio, kjöngčchalsöka ot kage jöpche öbsöjo.*]  
[*kjöngčchalsöka ünhäng dwie issöjo.*]

## 2.4 Kapitola – „Jsi zaneprázdněn?“

Procvičení minulé lekce: Sehraje s partnerem, že jste dvě cizí osoby, co se neznají a ptají se na směr cesty.

[*če sa kwa*] 4. Lekce

[*pappajo?*] Jsi zaneprázdněn?

Úvod: V této lekci se naučíte, jak se zeptat, jestli má druhá osoba čas a domluvit si mezi sebou schůzku.

[*tähwa*]

**Konverzace**

A [*jodžium pappajo?*]

Jsi zaneprázdněn?<sup>26</sup>

B [*ne, pappajo.*]

Ano, jsem.

A [*we pappajo?*]

Proč jsi zaneprázdněn?

B [*iri nõmu man(h)ajo.*]

Mám toho moc.<sup>27</sup>

A [*musiin irijejo?*]

Co je to za práci?

B [*hakkjo irijejo.*]

Jsou to věci do školy.

A [*nül pappajo?*]

Jsi pořád tak zaneprázdněn?<sup>28</sup>

B [*ne, hangsang pappajo.*]

Ano, jsem pořád zaneprázdněn.

A [*näil jõn(h)wa-riül bolkkajo?*]<sup>29</sup>

Podíváme se zítra na film?

B [*näil šigani õbsõjo.*]

Zítra nemám čas.

A [*kürõm iljoil-e šikani issõjo?*]

V tom případě, v neděli čas máš?

B [*ne, šikani issõjo.*]

Ano, mám.

---

<sup>26</sup> Hovorově (dále jako hov.) Máš čas?

<sup>27</sup> Dosl. Mám mnoho práce.

<sup>28</sup> Hov. To nemáš čas nikdy?

<sup>29</sup> [sloveso + *-ül kkajo?*] – používá se při vyjádření návrhu a nabídky. (Active Korean, Moonjinmedia, 2006: str. 104)

## Slovíčka

[*kükdžang*] – divadlo; [*šičchǒng*] – radnice; [*kchǒpchishjopch*] – kavárna; [*čchäkbang*] – knihkupectví; [*pchatchi*] – párty; [*wǒljoil*] – pondělí; [*hwajoil*] – úterý; [*sujoil*] – středa; [*mogjoil*] – čtvrtek; [*kümjoil*] – pátek; [*tchojoil*] – sobota; [*iljoil*] – neděle; [*ódže*] – včera; [*onül*] – dnes; [*näil*] – zítra; [*čumal*] - víkend

### Pravdivé/Neppravdivé:

1. A. [*šikani issǒjo?*]  
B. [*ne, šikani issǒjo.*]
2. A. [*iri nõmu man(h)ajo?*]  
B. [*ne, šikani issǒjo.*]

### Doplňte:

(zítra; středa; knihovna; vždy; čas)

1. A. [*...-e šikani issǒjo?*]  
B. [*anio, ... õbsǒjo.*]
2. A. [*pappajo?*]  
B. [*ne, ... pappajo.*]
3. A. [*näil ...-e kalkkajo?*]  
B. [*anio. ...-iin šigani õbsǒjo.*]

### Reagujte:

1. [*kümjoil-e šikani issǒjo?*]
2. [*we pappajo?*]
3. [*onül konwǒne kalkkajo?*]  
[*anio, ...*]
4. [*musün irijejo?*]



### Přeložte:

#### A

1. Dnes je středa.
2. Zítřka máš hodně práce?
3. Nemám čas.
4. Mám hodně práce do školy.
5. Půjdeme zítřka do divadla?

#### B

1. [*musiün irijejo?*]
2. [*iljoil-e šikani issöjo?*]
3. [*oniül konwöne kalkkajo?*]
4. [*anio. näil šigani öbsöjo. Küröm...*]
5. [*we pappajo?*]

### Procvičte s partnerem ve dvojici:

- Sehrajte roli, kde jste dva přátelé, co si domlouvají schůzku.

Ve cvičení použijte co nejvíce probrané slovní zásoby a gramatických jevů.

#### Příklad:

A. [*näil kükdžang-e kalkkajo?*]

B. [*näil šigani öbsöjo.*]

A. [*kürom, oniül šikani issöjo?*]

B. [*anio, oniül-do šikan-i öbčiman tchojoil-e šikan-i issöjo. Tchojoil-iün kükdžang-e kalkkajo?*]<sup>30</sup>

---

<sup>30</sup> [věta – *džiman* věta] – Použije se tehdy, kdy si dvě věty kontrastují. Přidá se těsně za sloveso či přídavné jméno první věty. (Active Korean, Moonjinmedia, 2006: str. 94)

## 2.5 Kapitola – „Kolik to stojí?“

Procvičování minulé lekce: Procvičte s partnerem scénář, kdy si domluvíte schůzku.

[*če o kwa*] 5. Lekce

[*ŏlmajejo?*] Kolik to stojí?

Úvod: Lekce se zaměřuje na číslovky a základní fráze, které můžete využít v restauraci či obchodě.

[*tähwa*]

**Konverzace**

A [*ŏlmajejo?*]

Kolik to stojí?

B [*samman wŏnijejo.*]

30 000 wonů.<sup>31</sup>

A [*nŏmu pissajo.*]

To je příliš drahé.

B [*pissajo?*]

Drahé?

A [*i kŏtdo pissajo?*]

Je tohle taky drahé?

B [*anijo, kü kŏsün ssajo.*]

Ne, to je levné.

A [*ŏlmajejo?*]

Kolik to stojí?

B [*ičchŏn wŏnijejo.*]

1 000 wonů.

---

<sup>31</sup> Won je korejská měna. 1 000 wonů je přibližně 20 korun českých.

### Číslovky<sup>32</sup>

[il] – 1; [i] – 2; [sam] – 3; [sa] – 4; [o] – 5; [juk] – 6; [čchil] – 7; [pchal] – 8; [ku] – 9; [šib] – 10; [bäk] – 100; [čchön] – 1 000; [man] – 10 000;

### Slovíčka:

[nappüda] – být špatný; [ariumdabta] – být krásný; [kchüda] – být velký; [pchjõnghada] – být pohodlný; [kwijõbta] – být roztomilý; [mašida] – být lahodný; [õrjõbta] – být náročný; [šwibta] – být lehký; [bulpchjõnghada] – být nepohodlný; [džämihada] – být zábavný; [jeppiüda] – být krásný

### Pravdivé/Npravdivé:

1. A. [õlmajejo?]  
B. [ne, šikani issõjo.]
2. A. [õlmajejo?]  
B. [oman wõnijejo.]

### Doplňte:

(kniha korejštiny; drahý; 1 000 wonů; jablko; támhle; kalhoty)

1. A. [... hana õlmajejo?]  
B. [... ijejo.]
2. A. [... issõjo?]  
B. [ne, ... issõjo.]
3. A. [i ... õlmajejo?]  
B. [samman wõnijejo.]  
A. [nõmu ... .]

### Reagujte:

1. [i kõši pissajo?]
2. [õlmajejo?]
3. [musün kõšijejo?]
4. [i kõši salkkajo?]

<sup>32</sup>Jižní Korea má dva typy číslovek. Zmíněné zde jsou tzv. sinokorejské.

### Přeložte:

#### A

1. Ten park já krásný.
2. Kolik to stojí?
3. Test je lehký.
4. Stojí to 12 000 wonů?
5. Koupíme si tento dům?

#### B

1. [ölmajejo?]
2. [samčchön kupäk wönijejo.]
3. [kü kchamera-ka ölmajejo?]
4. [anio, kü kabangi obsöjo.]
5. [kü pchjõnghaŋ padžika issöjo?]

### Procvičte s partnerem ve dvojici:

- Představte si scénář, kdy jeden je obchodník a druhý zákazník, který si chce koupit předmět.

Ve cvičení použijte co nejvíce probrané slovní zásoby a gramatických jevů.

### Příklad:

A. [annjõnghasejo!]

[usani ödie issöjo?]

B. [čõgi issöjo.]

A. [i usani ölmajejo?]

B. [iman wönijejo.]

A. [nõmu pissajo, čom kkakka čusejo.]<sup>33</sup>

B. [kürõmjõn, ičchõn pchalbäk wönijejo.]<sup>34</sup>

---

<sup>33</sup> V Koreji se setkáte s mnoha místy, kde se při nakupování smlouvá.

<sup>34</sup> [kürõmjõn] – používá se, když chceme použít alternativní řešení.

## 2.6 Kapitola – „Líbí se?“

Procvičování minulé lekce: Procvičte s partnerem scénář, kde si jdete do obchodu něco koupit.

### [če *juk kwa*] 6. Lekce

#### [čö(h)a] Líbí se?

Úvod: Lekce Vás naučí fráze „mít rád“ a „líbit se“ a jejich správné použití a odpovědi na ně.

[tähwa]

#### Konverzace

A [čö(h)ajo?]

Líbí se (ti to)?

B [je, čö(h)ajo.]

Jo, líbí se mi.<sup>35</sup>

A [i kabangdo čö(h)ajo?]

Tato taška se ti taky líbí?

B [je, kü kabangdo čö(h)ajo.]

Ano, ta taška se mi taky líbí.

A [čusü-rül čö(h)ahäjo?]

Máš rád/a džus?

B [anio, an čö(h)ahäjojo.]<sup>36</sup>

Ne, nemám.

A [kchöpchi-rül čö(h)ahäjo?]<sup>37</sup>

Máš rád/a kávu?

B [ne, čö(h)ahäjo.

Ano, mám.

*Kchöpchika mašissöjo.]*

Kafe je výborné.

A [ta čö(h)ajo?]

Líbí se ti to vše?

B [modu čö(h)ajo.]

Vše se mi líbí.

<sup>35</sup> Slova [je] a [ne] jsou ve významu úplně stejná. Obě se používají formálně a znamenají ano.

<sup>36</sup> [an] slouží jako zápor. Přidává se vždy před sloveso nebo přídavné jméno.

<sup>37</sup> [-ül/rül] – používá se vždy za podstatným jménem a indikuje předmět věty. Pokud slovo končí souhláskou použije se [-ül], pokud ne, dáváme [rül].

Slovíčka
[ <i>ündönghada</i> ] – cvičit; [ <i>mannada</i> ] – navštívit někoho, setkat se; [ <i>kada</i> ] – jít; [ <i>pchodo</i> ] – hrozen; [ <i>orendži</i> ] – pomeranč; [ <i>panana</i> ] – banán; [ <i>tchäkwondo</i> ] – tchäkwondo; [ <i>bäuda</i> ] – učit se; [ <i>čada</i> ] – spát; [ <i>čingu</i> ] - kamarád

**Pravdivé/Npravdivé:**

1. A. [*kchöpchirül čö(h)ahäjo?*]  
B. [*je, čö(h)ajo.*]
2. A. [*i usani čö(h)ajo?*]  
B. [*ne, čö(h)ahäjo.*]

**Doplňte:**Použijte zápor [*an*]:

1. A. [*jodžüm ündönghäjo?*]  
B. [*anio, ... ..*]
2. A. [*näil čingu-rür mannajo?*]  
B. [*anio, ... ..*]
3. A. [*oniül hakkjo-e kajo?*]  
B. [*anio. ....*]

**Reagujte:**

1. [*i padži čö(h)ajo?*]
2. [*nokčcharül čö(h)ahäjo?*]
3. [*kchöpchirül mašjö.*  
*Anio, ... .*]
4. [*ta čö(h)ajo?*]

**Přeložte:**

**A**

1. Ne, nemám rád cvičení.
2. Líbí se ti ta sukně?
3. Zelený čaj je výborný.
4. Ano, tchäkwondo mám rád.
5. Setkáš se zítra s kamarádem?

**B**

1. [*je, čö(h)ajo.*]
2. [*kchöpchi-rül čö(h)ahäjo?*]
3. [*modu čö(h)ajo.*]
4. [*anio, kchöpchi-rül an mašöjo.*]
5. [*kü kabangdo čö(h)ajo.*]

**Procvičte s partnerem ve dvojici:**

- Představte si scénář, kdy jste dva kamarádi a ptáte se co rádi děláte nebo máte rádi.

Ve cvičení použijte co nejvíce probrané slovní zásoby a gramatických jevů.

**Příklad:**

A. [*annjöng!*]

[*onül hakkjo-e kajo?*]

B. [*anio, onül hakkjo-e an kajo.*]

[*ündönghäjo. Küriko jöng(h)warül bwajo.*]

A. [*čusü-rül čö(h)ahäjo?*]

B. [*anio, an čö(h)ahäjo.*]

.  
. .  
.

## 2.7 Kapitola – „V restauraci“

Procvičování minulé lekce: Zopakujte si veškeré předcházející dialogy.

[če *čchil kwa*]      **7. Lekce**  
[šikdang-eso.]      **V restauraci.**

Úvod: Naučíte se druhý typ číslovek a fráze potřebné k objednání v restauraci.

[*tähwa*]

**Konverzace**

A [*öšö osejo!*]

Vítejte!

B [*pangappsümnida*]

Děkuji.<sup>38</sup>

A [*andžüsejo.*]

Prosím, posaďte se.

B [*kamsahamnida.*]

Děkuji.

A [*kchöpchi-rül tüšigessöjo?*]

Dáte si kávu?

B [*ne, komapsümnida*]

Ano, děkuji.

A [*söltchangül no(h)üsejo?*]

Sladíte?

B [*ne, han sutkarakjo.*]

Ano, jednu lžičku.

A [*mwö dürilkkajo?*]

Co si dáte?

B [*pulgogi čusejo.*]<sup>39</sup>

Pulgogi prosím.

A [*mwö dürilkkajo?*]

Co si dáte?

B [*nängmjön tu pjöngghako* <sup>40,41</sup>

*kchöpchi tu čan čusejo.*]<sup>42</sup>

Prosil bych dvakrát nängmjön

a dva šálky kávy.

A [*jögijo, kimčchi čom tö čusejo.*]<sup>43</sup>

Mohla bych poprosit o víc kimčchi?

B [*čamkkanman kidarisejo.*]

Hned to bude.<sup>44</sup>

<sup>38</sup> Dosl. „Rád vás poznávám“ nebo „Těší mě“.

<sup>39</sup> [*pulgogi*] – charakteristické masové korejské jídlo. Jde o tence nakrájené hovězí maso marinované v sójové omáčce a následně ugrilované. (Sun, 2014: Korean Food Foundation, str. 58)

<sup>40</sup> [*nängmjön*] – pohankové nudle. (Sun, 2014: Korean Food Foundation, str. 58)

<sup>41</sup> [podst.jm. – hako podst. jm.] – používá se při spojení dvou podstatných jmen. Představuje spojku „a“.

(Active Korean, Moonjinmedia, 2006: str. 54)

<sup>42</sup> [*pjöng*], [*čan*], [*kä*] – slova používaná pro počítání množství věcí určitého druhu nebo typu. [*pjöng*] – láhev; [*čan*] – sklenice, šálek; [*kä*] – kus

<sup>43</sup> [*jögijo*] – dosl. Tady. Používá se pro získání pozornosti personálu. (Active Korean, Moonjinmedia, 2006: str. 54)

Styl volání na personál se mezi Českou republikou a Jižní Koreou liší tím, že zatímco u nás stačí pozvednout ruku a počkat, až k nám obsluha dorazí, v Koreji, aby upoutali pozornost číšníka, zvolají od stolu.

<sup>44</sup> Dosl. Vydržte chvíli.



Číslovky
[hana] – jedna; [dul] – dvě; [set] – tři; [net] – čtyři; [dasöt] – pět; [jösöt] – šest; [ilgob] – sedm; [jödöl] – osm; [ahob] – devět; [jöl] – deset

Slovíčka
[pibimbab] – pibimbab; <sup>45</sup> [kimbab] – kimbap; <sup>46</sup> [ttökbokchi] – ttökbokchi; <sup>47</sup> [kcholla] – cola [mägdžu] – pivo; [sul] – alkoholický nápoj; [uju] – mléko; [sagwa] – jablko; [lamjön] – ramen; [čusü] – džus; [nokčcha] – zelený čaj; [ppang] – pečivo; [pab] – rýže

### Pravdivé/Nepravdivé:

- A. [mwö dürilkkajo?]

B. [ne, han sutkarakjo.]
- A. [kimčchi čom tö čusejo.]

B. [čamkkanman kidarisejo.]

### Doplňte:

(káva; mohl bych poprosit; pibimbab; rýže; voda)

- A. [mwö dürilkkajo?]

B. [... čusejo.]
- A. [...-riül tüšigessöjo?]

B. [anio, ... han čan čusejo.]
- A. [..., ... čom tö čusejo.]

B. [čamkkanman kidarisejo.]

### Reagujte:

- [kchöpchi tu čan čusejo.]
- [andžüsejo.]
- [jögijo, pab čom tö čusejo.]
- [mwö dürilkkajo?]

<sup>45</sup> [pibimbab] - jídlo složené z různě okořeněné zeleniny a masa následně promíchané s omáčkou z červených pálivých papriček [kočhudžang]. (Sun, 2014: Korean Food Foundation, str. 52)

<sup>46</sup> [kimbab] – dušená bílá rýže s různými ingrediencemi jako zelenina či maso, zabalené v listech ze sušených mořských řas. (Sun, 2014: Korean Food Foundation, str. 70)

<sup>47</sup> [tökbokchi] – kulaté rýžové koláčky v [kočhudžang] omáčce smíchané se zeleninou a tzv. „rybími plackami“.  
(Sun, 2014: Korean Food Foundation, str. 58)

### **Přeložte:**

#### **A**

1. Hned to bude.
2. Mohl bych poprosit o víc rýže?
3. Tři šálky kávy a dvakrát pibimbab, prosím.
4. Sladíte?
5. Vítejte!

#### **B**

1. [*mwǒ dūrilkkajo?*]
2. [*samčchǒn kupāk wǒnijejo.*]
3. [*jǒgijo, mul čom tǒ čusejo.*]
4. [*šilljehamnida, kehollaka obsǒjo.*]
5. [*pangappsümnida.*]

### **Procvičte s partnerem ve dvojici:**

- Představte si scénář, kdy jeden je obsluha restaurace a druhý zákazník.

Ve cvičení použijte co nejvíce probrané slovní zásoby a gramatických jevů.

#### **Příklad:**

A. [*ǒsǒ osejo!*]

[*mwǒ dūrilkkajo?*]

B. [*pulgogihako mägdžu du pjǒng čusejo.*]

A. [*ne, čamkanman kidarisejo.*]

...

B. [*jǒgijo, pab čom tǒ čusejo.*]

A. [*ne, jǒgi issǒjo.*]

## 2.8 Kapitola – „V pořádku?“

Procvičování minulé lekce: Zopakujte si ve dvojici dialogy vedené v restauraci.

[*če pchal kwa*]

**8. Lekce**

[*kwenčchan(h)ajo?*]

**V pořádku?**

Úvod: Zvládnutím lekce se dokážete zeptat, jestli něco je v pořádku.

[*tähwa*]

**Konverzace**

A [*i kös-ün kwenčchan(h)ajo*]<sup>48</sup>

Je tohle v pořádku?

B [*ne, kwenčchan(h)ajo*]

Ano, v pořádku.

A [*i ümšik-ün öttäjo?*]

Jaké je tohle jídlo?

B [*kü ümšik -ün nappajo.*]

To jídlo je špatné.

A [*čö kagu-nün öttäjo?*]

Jaký je támhleten nábytek?

B [*čö kagu-nün čö(h)ajo.*]

Támhleten nábytek se mi líbí.

A [*kwenčchan(h)ajo?*]

V pořádku?

B [*ne, kwenčchan(h)ajo*]

Ano, v pořádku.

---

<sup>48</sup> [-ün/nün] – používá se při zdůraznění podmětu nebo v případě, že je podmět tématem věty. (PUCEK, Vladimír. *Gramatika korejského jazyka* 2005: Karolinum str. 302)

### Slovíčka

[*kagu*] – nábytek; [*kchömpchjutchö*] – computer; [*sopcha*] – gauč; [*üidža*] – židle; [*čchimdä*] – postel; [*čchägsang*] – stůl; [*sängsön*] – ryba; [*kwail*] – ovoce; [*jačchä*] – zelenina; [*bä*] – břicho; [*möri*] – hlava; [*son*] – ruka; [*dari*] – noha; [*moki apchuda*] – bolet v krku; [*dačchida*] – zranit se; [*säkchal*] - barva

### Pravdivé/Npravdivé:

1. A. [*kwenčchan(h)ajo?*]  
B. [*anio, an kwenčchan(h)ajo.*]
2. A. [*čö sopcha-nün öttäjo?*]  
B. [*čamkkanman kidarisejo.*]

### Doplňte:

(břicho; kavárna 2x; sukně 2x; káva; být krásný)

1. A. [*čö kchöpchišjopch-ün öttäjo?*]  
B. [*čö ...esö ... mašissöjo.*]
2. A. [*i ...-nün öttäjo?*]  
B. [*kü ... -nün ....*]
3. A. [*kwenčchan(h)ajo?*]  
B. [*anio, ...-ka apchajo.*]

### Reagujte:

1. [*kwenčchan(h)ajo?*]
2. [*čö sopcha-nün öttäjo?*]
3. [*mokika apchajo?*]
4. [*i ümšik-ün öttäjo? Nappajo?*]  
[*anio ...*]

### Přeložte:

**A**

1. Bolí mě v krku.
2. Jaký je pibimbab? Je výborný?
3. Poranil jsem si nohu.
4. Ne není to v pořádku.
5. Ne, to jídlo není dobré.

**B**

1. [*anio, čö sopcha-nün nappajo.*]
2. [*morika apchajo.*]
3. [*wä an-kwenčchan(h)ajo?*]
4. [*i kabang-ün öttäjo?*]
5. [*i ümšik-ün öttäjo? Mašissöjo?*]

**Procvičte s partnerem ve dvojici:**

- Představte si scénář, kde se jeden ptá na názor toho druhého za použití příkladu níže.

Ve cvičení použijte co nejvíce probrané slovní zásoby a gramatických jevů.

**Příklad:**

- A. [*kwenčchan(h)ajo?*]
- B. [*anio, an kwenčchan(h)ajo.*]
- A. [*wä, an kwenčchan(h)ajo?*]
- B. [*säkchal-i nappajo.*]
- A. [*küröm i kabang-i öttäjo?*]

## 2.9 Kapitola – „V samoobsluze“

Procvičování minulé lekce: Proved'te ve dvojici dialog za použití gramatiky z předchozí lekce.

[*če ku kwa*]

[*pchjǒnüidžǒm-eso*]

**9. Lekce**

**V samoobsluze.**

Úvod: V lekci se naučíte základní konverzaci v samoobsluze.

[*tähwa*]

**Konverzace**

A [*tambä han kab čusejo.*]

Chci jedny cigarety, prosím.

B [*ǒnü tambäjo?*]

Které cigarety?

A [*PchaPchaljo.*]

“PchaPchal” cigarety.

B [*joki issojo.*]

Tady máte.

A [*ǒlmajejo?*]

Kolik to stojí?

B [*man wǒnijejo*]

10 000 wonů.

A [*küriko šinmun-ün ǒdi issojo?*]

A kde najdu noviny?

B [*čǒ čǒke issojo.*]

Tam jsou.

A [*bontchu pchirjohasejo?*]

Potřebujete igelitovou tašku?

B [*ne, čusejo.*]

Ano prosím.

Slovíčka
[ilban ssüregi] - běžný odpad; [čähwaljong ssüregi] – recyklovatelný odpad; [ümšikmul ssüregi] – potravinový odpad; [bunlihada] – rozdělit; [bõrida] – zahodit, zbavit se

**Pravdivé/Neppravdivé:**

1. A. [šinmun-ün õdi issojo?]  
B. [čõgi issõjo.]
2. A. [bontchu čusejo.]  
B. [man wõnijejo]

**Doplňte:**

(nápoj; banánové mléko, 1 000 wonů; vedle; odpadkový pytel;)

1. A. [...-ün õdi issojo?]  
B. [... ...-e issõjo.]
2. A. [õlmajejo?]  
B. [... ijejo]
3. A, [... pchirjohasejo?]  
B. [anio, kwenčchan(h)ajo.]

**Reagujte:**

1. [õlmajejo?]
2. [ssüregi bontchu pchirjohasejo?]
3. [lamjõn-ün õdi issojo?]
4. [tambä han kab čusejo.]

**Přeložte:**

**A**

1. Máte pytel na recyklovatelný odpad?
2. Kolik to stojí?
3. Je před zeleninou.
4. Cigarety bohužel nemáme.
5. Kde je mléko?

**B**

1. [*anio, kwenčchan(h)ajo.*]
2. [*šinmun-ün ōdi issōjo?*]
3. [*kchōpchi jōpche-e issōjo.*]
4. [*i kabang-ün ōttājo?*]
5. [*bontchu čusejo.*]

**Procvičte s partnerem ve dvojici:**

- Představte si scénář, kde jeden z dvojice je prodavač a druhý je zákazník.

Ve cvičení použijte co nejvíce probrané slovní zásoby a gramatických jevů.

**Příklad:**

A. [*ōsō osejo!*]

B. [*annjōnghasejo.*]

[*šinmun-ün ōdi issōjo?*]

A. [*kwail jōpche-e issōjo.*]

B. [*kamsahamnida.*]

A. [*bontchu pchirjohasejo?*]

B. [*anio, kwenčchan(h)ajo.*]



## 2.10 Kapitola – „Máš čas?“

Procvičování minulé lekce: Proved'te ve dvojici dialog za použití gramatiky z předchozí lekce.

[*če šib kwa*]            **10. Lekce**  
[*šigan-i issojo?*]       **Máš čas?**

Úvod: V této lekci si osvojíte konverzaci, jak se zeptat druhého na otázku „Máš čas?“ a „Co děláš“ a jak na ni odpovědět.

[*tähwa*]

**Konverzace**

A [*oniül šigan-i issojo?*]

Máš dneska čas?

B [*öbsöjo.*]

Nemám.

A [*wejo?*]

Proč?

B [*adžu pappajo.*]

Jsem moc zaneprázdněn.

A [*öndžena pappajo?*]

Jsi pořád takhle zaneprázdněn?

B [*anijo, kakküm pappajo.*]

Ne, jen občas.

A [*kürömjön, neil šikani issojo?*]

Tak, zítra čas máš?

B [*neil-ün šikani issojo.*]

Zítra čas mám.

A [*čiküm mwo häjo?*]

Co teď děláš?

B [*pab-ül mögöjo.*]

Jím jídlo.

A [*oniül mwo häjo?*]

Co dnes děláš?

B [*čingu-rül mannajo.*]

Mám sraz s kamarádem.

Slovíčka
[čõngsohada] – uklízet; [ppallähada] – prát (prádlo); [ibta] – obléknout se; [ironada] – vzbudit se; [küirim] – obrázek; [kürida] – malovat; [buriida] – zpívat; [norä] – píseň; [čchwimi] – hobby; [jorihada] – vařit; [š(j)opinhada] – nakupovat; [ilta] – číst; [kadžok] – rodina;

**Pravdivé/Neppravdivé:**

1. A. [čiküm mwo häjo?]  
B. [õbsõjo.]
2. A. [neil šikani issojo?]  
B. [anijo, neil-ün pappajo.]

**Doplňte:**

(čas; rodina, dnes; kamarád; setkat se; nakupovat)

1. A. [... mwo häjo?]  
B. [čchäk-ül ... .]
2. A. [neil-ün ... -ül mannaajo?]  
B. [anio, ... ... .]
3. A. [onül ...-i issojo?]  
B. [anio, onül ... .]

**Reagujte:**

1. [neil šikani issojo?]
2. [čiküm pappajo?]
3. [onül čingu-rül mannaajo?]  
[anio, ... .]
4. [čiküm mwo häjo?]

**Přeložte:**

**A**

1. Uklízím. A taky peru.
2. Co dnes děláš?
3. Máš zítra čas?
4. Ne, dnes kreslím obrázek.
5. Jsem moc zaneprázdněn.

**B**

1. [*neil-ün kadžok-ül mannažo?*]
2. [*čiküm čchäk-ül ilta.*]
3. [*kürömjön, neil šikani issožo?*]
4. [*anio, pab-ül mögöžo.*]
5. [*čiküm mwo häžo?*]

**Procvičte s partnerem ve dvojici:**

- Sehraje s partnerem scénář, kde se bavíte o tom, co dnes děláte.

Ve cvičení použijte co nejvíce probrané slovní zásoby a gramatických jevů.

**Příklad:**

- A. [*onül šigan-i issožo?*]  
B. [*anio öbsöžo.*]  
A. [*mwo häžo?*]  
B. [*š(j)opinghäžo. Küriko norä-rül burröžo.*]  
A. [*küröm näil šigan-i issöžo?*]  
B. [*ne, issöžo.*]

### 3 ANALÝZA

Ze začátku jsem si myslela, že jako inspirace mi pomůžou dvě již několikrát zmiňované knihy. V průběhu psaní této práce jsem však dospěla k názoru, že si k vytvoření prototypu pomůžu další učebnicí, se kterou mám osobní zkušenosti. Nazývá se „Active Korean“ a já si ji doplnila k inspiracím proto, že mi pomáhala okrajově vysvětlit gramatiku pro bližší a snazší pochopení. Dále jsem mohla přidat pár dialogů k původním převzatým ze zmíněné čínské učebnice korejské konverzace, či je lehce pozměnit tak, aby stále byly co nejjednodušší a zároveň byly obohacené o chybějící gramatikou, která je pro začátečníky důležitá. Podle mého uvážení tento přídavek jen pomůže čtenáři obohatit slovní zásobu a docílit více otevřenějšímu způsobu komunikace.

Pro studenta korejštiny učebnice „Active Korean“ není tak obsahově bohatá. Spousta gramatik či frází pro každodenní komunikaci tu chybí, a právě gramatické jevy nemají více specifický popis použití a vytknutí výjimek tu také nenaleznete. Pokud učitel, který s tímto učebním materiálem vhodně nedoplňuje chybějící informace, nedoporučovala bych ji k využití na akademické bázi.

Avšak pokud se k ní dostane samouk, kterému základy postačí i se zmíněnými nedostatky a plánuje například krátkodobě vyjet do Jižní Koreje (bez očekávání komunikace na profesionální nebo zcela bezchybné úrovni), za předpokladu z anglického jazyka tuto učebnici považuje za dostačující.

V následujících podkapitolách rozebírám každou podkapitolu praktické části prototypu učebnice zvlášť. Zmiňuji zde krok po kroku proces tvorby jednotlivých kapitol a popisuji problémy, se kterou jsem se během práce setkala.

#### 3.1 Analýza 1. lekce

U první kapitoly bylo nejtěžší vytvořit jakousi konstrukci, která definuje prakticky celý prototyp. Kladla jsem si otázky jako: „Jak by se mně samotné učilo nejlépe?“ nebo „Jaké cvičení bych měla vytvořit pro efektivnost procvičování?“.

Dialogy v 1. lekci jsou zaměřeny na to, jak správně pozdravit, či jak se rozloučit. Na stránce s první kapitolou se nachází šest již zmíněných poznámek pod čarou. Zde ve dvou poznámkách vysvětlují tři různé kategorie formálností, které zmiňují spíše pro doplňující informace a přiblížení kultury čtenáři. V dialozích se zaměřují na hovorový jazyk, který dělá dobrý základ pro další navázání složitější gramatiky korejského jazyka. Kromě užitých frází se v prototypu vyhýbám vyšším typům formálního jazyka z důvodu větší náročnosti, než je pro začátek potřeba. Podrobněji rozvádím v následující analýze.

Dále rozebírám rozdíly mezi pozdravy. Využila jsem zkratky *dosl.*, která slouží pro doslovný překlad fráze či věty, ke které je poznámka směřována. Vybrala jsem tuto metodu specificky u frází pro rozloučení se [*annjõngghi kasejo*] a [*annjõngghi kjesejo*] abych ukázala rozdílnost ve významu rozlučkových vět. Zatímco v českém jazyce se význam slova „Na shledanou“ váže ke slovesu „shledat“ – na další shledání, v korejském jazyce jde o přítomnost jako takovou, přání, aby ten druhý „šel v pořádku“ nebo v případě zůstání na místě „zůstal v pořádku“.

### 3.2 Analýza 2. lekce

Ve druhé lekci jsem se setkala s několika problémy. První, podle mého úsudku ten nejvýznamnější, byl výběr formálnosti vět. V původních textech jsou dialogy uváděny ve formální stylu. V korejské kultuře se dává velký důraz na věkový rozdíl nebo třeba pracovní postavení. Český systém formální a neformální řeči, tzv. vykání a tykání, na který jsme zvyklí, je oproti korejskému způsobu značně jednodušší. V korejštině je za potřebí provést jinou konjugaci stejného slova, v závislosti na tom, s kým hovoříte. Formální zdvořilost [*(i)sübnida*], vyskytující se ve druhé lekci čínské učebnice „Naučte se korejsky bez učitele“, je pro úplného začátečníka velmi těžká na pochopení.

Mohu jen spekulovat, že ve zmíněné čínské knize se tato zdvořilostní fráze používá na samém začátku zejména kvůli podobnosti kultur. Proto jsem se na úkor dostatečného ovládnutí „neutrální“ gramatiky rozhodla nahradit [*(i)sübnida*] pro začátečníky snáze uchopitelnou gramatikou [*jejo*] a [*i(j)ejo*].

Ve druhém dialogu byla podle originálního textu původně věta [*i kõi kongčchäk immida*]. V překladu „Tohle je sešit.“. Následná odpověď na tuto oznamovací větu je

druhá oznamovací věta [*anio. i kōs-iin čchäk immida*] což znamená „Ne, tahle věc je kniha.“. Rozhodla jsem se první oznamovací větu převést na tázací (s aplikováním zmíněné neformální gramatiky) [*i kōši kongčchäk i(j)ejo?*] - „Je tohle sešit?“, jelikož následná odpověď „ano“ nebo „ne“ by se podle mého názoru měla vztahovat především na otázku, pokud nechceme, aby odpověď zněla poněkud „arogantně“. Ve zmíněné oznamovací větě jsem vynechala [*iin*] a nahradila [*i*] za slovem [*kōs*] z důvodu řádného procvičení částic [*i/ka*]. Vysvětlení gramatiky [*iin/niin*] jsem nechala na pozdější lekci.

Dále jsem v této kapitole poukázala na rozdíl v gramatice mezi [*i*], [*kü*] a [*čō*]. U zájmena [*i*] nebylo co rozvádět. V českém jazyce [*i*] znamená klasické „to“ (samozřejmě záleží na tvaru ukazovacího zájmena), tudíž se nenaskytl žádný problém.

Existující ale dvě další zájmena [*kü*] a [*čō*], která mají stejný český překlad, a to „tam(hle)to“. Na toto ukazovací zájmeno se díváme bez toho, aniž bychom si uvědomovali fakt, jestli je objekt, na který ukazujeme, daleko od nás jako mluvčího, ale zároveň blízko posluchači, nebo daleko od nás obou. V případě korejského jazyka však musíme tyto rozdíly vzít v úvahu, abychom mohli tato zájmena správně použít.

Předtím, než se čtenář přesune k praktickým cvičením, nalezne přidanou tabulku, ve které najde slovní zásobu pro rozšíření jazykových znalostí. Po vzoru učebnice „*Active Korean*“, kde je vždy na začátku každé lekce stránka obsahující novou slovní zásobu, která je zároveň relevantní k tématu, jsem se rozhodla tuto tabulku se slovíčky vytvořit.

Během tvorby jsem myslela na to, že obsah bude sloužit nejen pro zapamatování si těchto slov, ale především pro jejich použití v následujících cvičeních, která jsem navrhla tak, aby čtenáři využili potenciál zmiňované tabulky co nejvíce. V návaznosti na tento fakt a díky již dostatečnému materiálu na procvičení gramatiky, jsem praktickou část rozšířila o části **doplňte** a **reagujte**.

### 3.3 Analýza 3. lekce

Třetí lekce má za cíl naučit čtenáře, jak se správně zeptat na cestu či jak se vyptat na směr k dané lokaci, a následně na otázku reagovat. Proto jsem vytvořila tabulku se slovíčky tak, aby se pro takové téma hodila.

Během práce jsem se zde setkala s problémem neúplného využití potenciálu tématu v dialozích. Zatímco učebnice, ze které dialogy čerpám na otázky typu „Kde je hotel?“ odpovídá buď „Támhle“ nebo „Nevím“, dovolila jsem si přidat výrazy pro směr, jako jsou předložky „vedle“, „za“, „před“ nebo mimo jiné i „vpravo“ či „vlevo“. Podle mého uvážení tyto přídavky dodají lekcí úplnost a celistvost, díky nimž se budou lidé moci v dané situaci rychle zorientovat a zareagovat. Slovní zásobu jsem vytvořila tak, aby byla co nejvíce praktická pro člověka na cestách.

Dále pak jsem rozšířila lekcí o velice důležité gramatické jevy [-e] a [-iuro], bez kterých se téma neobejde. Originál tyto jevy vynechává, což podle mého uvážení není úplně správný přístup. Jejich důležitost je pro studenta krátce popsána v poznámkách pod čarou. Stejně tak byla přidány příslovce [*do*], což znamená „také“ a spojka „a“ [*kiriko*].

Na závěr je zde student obeznámen v poznámce pod čarou s rozdílem mezi slovy vyjadřujícími vděk [*kamsahamnida*] a [*komawōjo*].

### 3.4 Analýza 4. lekce

Zpočátku jsem si nebyla jistá, jak tuto lekcí vhodně zpracovat. Už jen překlad frází, které jsou v angličtině či korejštině obvyklé, mohou v češtině znít dost strojeně či uměle. Proto jsem se rozhodla s překladem jít do hovorového jazyka pro usnadnění pochopení významu. Samozřejmě jsem po každé změně označila danou frázi a v poznámkách pod čarou zmínila také jejich doslovný překlad.

K původním čtyřem dialogům jsem přidala další pro doplnění konverzačních rozhovorů týkajících se stejného tématu. Rozšířila jsem tak znalost o nabídnutí návrhu či nabídky [-*ül kkajo?*] a [*šigani issōjo/ōbsōjo*], které student může využít v běžné situaci.

V prvním textu jsem opravila pravopisnou chybu nacházející se v knize, ze které jsem dialogy čerpala, a to ze slova [jodžü-üm] na [jodžüm].

### 3.5 Analýza 5. lekce

Když se téma přesunulo na číslovky, znovu jsem se setkala s problémem. Záměrem lekce je umět se zeptat na cenu nakupované věci, ať už v obchodě, nebo v restauraci. V této situaci se použijí tzv. sinokorejské (tj. čínsko-korejské) číslovky, které jsou v podstatě čtením „pokorejšťené“ čínské číslovky. Používají se právě při počítání peněžních částek (wonů), u minut v časovém údaji a u čísla dne v datovém údaji.<sup>49</sup> Jak zároveň pan Janoš ve své knize „*Dokonale utajená Korea*“ praví: „Počítání hodin je v Koreji opravdu trochu absurdní: hodiny se udávají korejskými číslovkami, ale minuty (i sekundy) sinokorejskými.“<sup>50</sup>

Korejci mají dvě řady číslovek, ne pouze jednu jako většina zemí. To nás vede ke „korejským“ číslovkám. Ty se použijí zejména při počítání hodin, lidí, věku, obecném počítání (myšleno například při počítání nahlas do 50) a dalších.

Přemítala jsem, jak moc mám čtenáře seznámit právě s korejskou řadou číslovek. Ke konci jsem se rozhodla zůstat u originálního záměru dialogů, které využívají sinokorejský systém čísel (právě pro počítání měny). Druhé, již zmíněné korejské číslovky jsem mínila ponechat potencionálnímu studentovi, který by mohl navázat na mou bakalářskou práci, kde by se probíralo například téma zabývající se časem.

Později jsem si uvědomila, že by nebylo na škodu je přiřadit k 7. lekci, ve které se dialogy týkají tématu objednávání si v restauračních řízeních.

---

<sup>49</sup> (JANOŠ, Jiří *Dokonale utajená Korea*. 1997: Libri, str. 175)

<sup>50</sup> (JANOŠ, Jiří *Dokonale utajená Korea*. 1997: Libri, str. 176)



### 3.6 Analýza 6. lekce

V původním textu byla věta [*i kötdo čö(h)ajo?*] – „*Tahle věc se ti taky líbí?*“ a následná odpověď [*je, kü kötdo čö(h)ajo.*] – „*Ano, ta věc se mi taky líbí.*“. Protože se mi věty v českém překladu zdály být tzv. „kostrbaté“, nahradila jsem slovo „věc“ konkrétním předmět (v tomto případě slovem „taška“). Dále jsem velice podobný dialog, ve kterém se místo [*i*] objevovalo slovo [*čö*], nahradila dvěma otázkami [...-*rül čö(h)ahäjo?*] – „*Máš rád/a ...?*“. Přidáním věty jsem zamýšlela poukázat na rozdíl mezi často používanými frázemi [*čö(h)ajo?*] a [*čö(h)ahäjo?*].

Přidala jsem zápor [*an*] používaný před adjektivem a verbem pro možnost širšího využití frází.

Také jsem pozměnila následující dvě věty, téměř identické k předešlým dvěma zmíněným na otázku důležitou pro socializování – „*Máš rád/a?*“.

### 3.7 Analýza 7. lekce

Nejprve jsem změnila název lekce z [*ösö osejo!*] – „*Vítejte!*“ na [*šikdang-eso*] – „*V restauraci*“. Během čtení textů mi přišel výběr názvu daleko výstižnější a pro Čecha více přirozený.

V původním textu se dialogy zaměřovaly na pozdravení a obsloužení zákazníka ze strany obsluhy restauračních zařízení. Rozhodla jsem se přidat pár dalších frází jejichž používání je na denním pořádku, aby se lidé učící se z této učebnice naučili nejen reagovat na otázku, ale také rozhovor iniciovat. Pro větší slovní zásobu a zároveň kulturní obohacení jsem zvolila do tabulky slovíčka typicky korejských pokrmů.

Jak jsem zmiňovala již v analýze 5. lekce, oproti učebnímu textu použitému v knize, kterou se ve své práci inspiroji, mi přišlo vhodné přidat korejské číslovky pro úplnou znalost těchto slovíček a osvětlení a rozdílů mezi oběma typy číslovek.

### 3.8 Analýza 8. lekce

Ve druhém dialogu v první a druhé původní větě [*i kōs-ün öttäjo?*] a [*kü kōs-ün nappajo.*] jsem slovo [*kōt*] – “věc” nahradila konkrétním slovem, a to [*ümsik*] – “jídlo”, pro přirozenější překlad.

Stejně jsem přistupovala při následujícím dialogu kde u vět [*čō kōs-ün öttäjo?*] – „Jaká je tamta věc?“ a [*čō kōs-ün čō(h)ajo.*] – „Tamta věc se mi líbí.“ změnila slovo [*kōt*] – “věc” za slovo [*kage*] - „nábytek“.

Vysvětlím, že zmiňuji [*kōt*] oproti [*kōs-ün*] uváděné v závorkách vět, protože se jedná ,o základní tvar slova. V poznámce pod čarou je vloženo vysvětlení důležité partikule [*-ün/nün*] a poprvé student v dialogu narazí na otázku [*wä*].

Do tabulky se slovní zásobou jsem vložila slova týkající se nábytku a dále jsem pokračovala v návaznosti na sedmou lekci s nadřazenými názvy jídel jako „ovoce“ a „zelenina“. Na závěr mi přišlo vhod vložit k otázce [*kwenčchan(h)ajo?*] – „V pořádku?“ slovíčka označující části těla kvůli tomu, že otázku můžeme brát nejen jako dotaz, zda je v pořádku například oblečení, které máme na sobě, ale vyjadřuje i obavy, zda se tázaný cítí být v pořádku.

### 3.9 Analýza 9. lekce

Původní nadpis zněl [*tambä čusejo*] – „Prosil/a bych cigarety.“. Název jsem změnila na [*pchjōnüidžōm-eso*] – „V samoobsluze“, kvůli výstižnější podstatě textů, které se sice v první polovině dialogů poptávají po cigaretách, ale ve druhé, stejně jako ve cvičeních, se více zaměřují na nákup a hledání zboží právě v samoobsluze.

Dodala jsem krátký rozhovor mezi prodavačem a zákazníkem, kde je nakupující tázan otázkou [*bontchu pchirjohasejo?*] – „Potřebujete igelitovou tašku?“. Frázi jsem přidala při vzpomínce na svou vlastní zkušenost z Jižní Koreje, kde při téměř každé návštěvě zmíněného místa mi byla otázka položena. Zároveň mě to přivedlo k přidání slov týkajících se odpadkových pytlů a recyklace odpadů.

Poučit čtenáře o tématu recyklace odpadů je nejen zajímavou vsuvkou, ale zároveň velice důležitou znalostí pro každého, kdo se chce v zemi patřící mezi tzv. „asijské tygry“ zdržet. Na recyklování potravinového odpadu se tu klade velice silný důraz. Je zde zaveden systém tříděného sběru potravinového odpadu i přes náročnost recyklování pro správu a občany.<sup>51</sup> Rozlišuje se zde několik typů sáčků na odpady. Prvním z nich je odpadkový pytel pro všeobecný odpad. „Obecný odpad je vše, co nepatří do kategorií recyklovatelných nebo potravinových odpadů. Zahrnuje použitý ubrousek, použitý toaletní papír (v případech, kdy ho nesplachujete do záchodu), hygienické vložky, staré boty a oblečení atd.“<sup>52</sup>

Dalším je odpadkový pytel na odpadky, do kterého se vkládají podle místních „vše, co sní zvíře.“ Jde například o různé slupky od zeleniny či ovoce nebo zbytky z masa. Dávejte však pozor. Nepatří sem skořápky od vajec, různých mořských plodů, kosti nebo čajové sáčky či listy. Tohle vše se považuje za všeobecný odpad.<sup>52</sup>

Zbývá už recyklovatelný odpad, který ve většině případů vypadá jak u nás, kde se rozděluje plast, sklo, papír a plechovky. Kontejnery na třídění však nenajdete všude, a tím pádem se po vás v různých oblastech města požaduje třídit tento odpad zvlášť do pytlů. Ty pak stačí uložit ven před dům, kde je pracovníci městských služeb vyzvednou.

### 3.10 Analýza 10. lekce

U názvu a u pár prvních původních vět [*šigan-i issojo?*] – „Máš čas?“ se nacházela tato věta bez [-i] – (blíže popsány v poznámce pod čarou ve druhé lekci). V konverzaci na informální bázi by nejspíš nebyla chyba [-i] opomenout. Avšak kvůli praktickému využití této částice jsem uznala za vhodné ji přidat. Čtenář si tak alespoň bude moci použití [-i] a [-ka] pořádně procvičit.

Kvůli dialogům vedených zejména mezi blízkými osobami jsem přidala často používanou frázi [*mwo häjo?*] – „Co děláš?“. Otázku jsem přidala několikrát i do následujících cvičení pro procvičení kladných i záporných reakcí.

---

<sup>51</sup> JU, Munsol et al. 2016, <https://doi.org/10.1007/s10163-015-0464-x>

<sup>52</sup>MELISSA, 2018 <https://10mag.com/your-complete-guide-to-garbage-disposal-in-south-korea/>

Pro vhodné odpovědi jsem do tabulky se slovíčky vložila, mimo která by čtenář měl znát, slova spojená s využitím volného času.

Snažila jsem se o kompletaci prototypu bez odborného či pedagogického vzdělání a spolupráce, jak tomu ve skutečnosti bývá u sestavování učebnic, a zůstat věrná co nejbližší originálnímu znění textů. Pravdou ale je, že pokud bych měla učebnici tvořit bez snahy dodržet podstatu dialogů obsažených v knihách, kterými jsem se inspirovala, zvolila bych například jiné názvy témat a některá bych sloučila dohromady kvůli podobnosti.

## 4 ZÁVĚR

Cílem práce bylo vytvořit prototyp konverzační učebnice pro začátečníky, kteří by se bez jakýchkoliv znalostí korejské abecedy dokázali naučit komunikovat v korejském jazyce, a přitom měli dostupné české instrukce. Doufám, že práce bude inspirací pro vznik výukových textů a učebnic korejského jazyka pro české studenty.

Jelikož se jedná pouze o prototyp, má ještě mnoho nedořešených míst, na kterých by bylo třeba zapracovat. Vhodné by bylo například přidat tematické obrázky (alespoň ke každé kapitole jeden), přidání klíče ke cvičením pro možnost kontroly správné odpovědi (pro cvičení **Pravda/Npravda**, **Doplňte** a **Přeložte**) nebo audiovizuální materiály. Ty by sloužily pro poslech rodilého mluvčího, který by dialogy předčítal. Nacházely by se zde i audionahrávky ke cvičení **Procvičte s partnerem ve dvojici** pro samouka, který by neměl možnost učit se konverzací ve dvojici nebo kolektivu.

Snažila jsem se o kompletaci prototypu bez odbornějšího či pedagogického vzdělání a spolupráce, jak tomu ve skutečnosti bývá u sestavování učebnic, a zůstat věrná co nejbližší originálnímu znění textů. Pravdou ale je, že pokud bych měla učebnici tvořit zcela od nuly, bez snahy dodržet podstatu dialogů obsažených v knihách, kterými jsem se inspirovala, zvolila bych například jiné názvy témat a některé bych sloučila dohromady kvůli podobnosti.

Využití korejských učebnic pro zahraniční studenty se nezdá být vhodným řešením, z důvodu značných kulturních rozdílů. Pokud rodilý mluvčí napíše o svém jazyce naučnou knihu, ve které řádně nezohlední pohled studenta-cizince, může opomenout zdůraznit a vysvětlit věci, které jsou pro rodilého mluvčího normální, ale pro cizince mohou být neuchopitelné. Avšak ani využití čínské učebnice jako zdroje nejspíše nebyla nejlepší volba. Východoasijské země spojuje dlouhá historie, kde se prolínají významy slov a kulturní myšlení, které je nicméně od evropských národů odlišné. Vyskytly se zde fráze či gramatika, na které učebnice opomenula klást důraz, jelikož tyto jevy není potřeba pro čínského studenta zdůrazňovat. Pro Čecha, který se teprve dostal k učení o korejském jazyce a kultuře samotné je však potřeba funkčnost těchto záležitostí více do hloubky vysvětlit.

Práce se zakládá na čisté inspiraci doporučené konverzační knihy, kde je absence čínských znaků, a proto je absence korejské abecedy *hangül*. Jako studentka korejštiny bych však doporučila, aby práce zmíněnou abecedu obsahovala pro přesnější výuku a možné navázání na tento učební text v pokročilejších úrovních studia.

## **5 RESUMÉ**

The aim of this thesis was to create a textbook of Korean conversation prototype for beginners, which would allow them to learn to communicate in the Korean language without any knowledge of the Korean alphabet, while having Czech instructions available.

Firstly, the paper describes a textbook as such. I described a brief history of textbooks, what is the role in general and what requisites it must contain. Next I focused on the function and goal of the prototype and I planned the content layout with help of the inspiring book models. The following portion presents the prototype, which consists of 10 lessons. Each lesson consists of conversational dialogs as well as 5 exercises for practice with a chart with expanding vocabulary. Lastly the content was accompanied by footnotes where I explained Korean phrases, grammar or cultural differences. In the final chapter I analysed the prototype and described in detail how I dealt with issues accompanying the making process.

## 6 SEZNAM LITERATURY

- Active Korean 1 (Student Book)*. Moonjinmedia, 2006. ISBN 978-89-539-1229-8.
- BROWN, Lucien a Jaehoon YEON, ed. *The Handbook of Korean Linguistics*. John Wiley & Sons, 2015. ISBN 9781118354919.
- HENDRICH, Josef et al. *Didaktika cizích jazyků*. Praha: SPN, 1988.
- CHODĚRA, Radomír. *Didaktika cizích jazyků: úvod do vědního oboru*. Praha: Academia, 2013. ISBN 978-802-0022-745.
- JANÍKOVÁ, Věra. *Mnohojazyčnost a didaktika cizích jazyků*. Brno: Masarykova univerzita, 2013. ISBN 978-80-210-6683-0.
- JANÍKOVÁ, Věra. *Výuka cizích jazyků*. Praha: Grada, 2011. Pedagogika (Grada). ISBN 978-80-247-3512-2.
- JANOŠ, Jiří. *Dokonale utajená Korea*. Praha: Libri, 1997. Civilizace, země, lidé. ISBN 80-859-8326-5.
- KOLLMANNOVÁ, Ludmila et al. *New ways to spoken English: učebnice pro vyučování anglické konverzace na jazykových školách*. Praha: SPN, 1990. ISBN 80-042-5346-6.
- MAŇÁK, Josef, KNECHT, Petr, ed. *Hodnocení učebnic*. Brno: Paido, 2007. ISBN 978-80-7315-148-5.
- PRŮCHA, Jan. *Moderní pedagogika: [věda o edukačních procesech]*. Praha: Portál, 1997. ISBN 80-717-8170-3.
- PUCEK, Vladimír. *Gramatika korejského jazyka*. Praha: Karolinum, 2005. ISBN 80-246-1004-3.
- RICHMOND, Simon et al. *Korea*. Praha, Svojtka & Co., 2014. ISBN 978-80-256-1171-5.
- SUN, Yoojung, ed. *The Korean Kitchen: 75 HEALTHY, DELICIOUS and EASY RECIPES*. Korean Food Foundation, 2014.
- UHER, David, Liu Xuemin a Jakub Vykoukal. *Učebnice čínské konverzace*. Praha: Leda, 2007. ISBN 978-80-7335-109-0.
- ZHENG, Zheng De. *Wu shi zi tong han guo yu*. Beijing, 2007. ISBN 7-5600-2977-9.



**Internetové zdroje:**

JU, Munsol et al. *Solid recovery rate of food waste recycling in South Korea*. Journal of Material Cycles and Waste Management. 2016 [cit. 2020-04-26] Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s10163-015-0464-x>

*Lesson: Grammar 4. -e versus -esŏ*. Learn-korean [online]. 2009. [cit. 2020-04-26] Dostupné z: <https://learn-korean.livejournal.com/246326.html>

MELISSA. *What Goes in Recycling? The Korea Garbage Guide*. 10 magazine [online]. 2018 [cit. 2020-04-26]. Dostupné z: <https://10mag.com/your-complete-guide-to-garbage-disposal-in-south-korea/>